

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

7. De incestu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

etiam seclusa omni humana prohibitione. Sic Bonac. *de primis Decalogi praeceptis* quest. 6. num. 14. & explicat. Ratio est, quia est gravis irreverentia divini cultus, atque adeo ipsius summi Dei notabilis injuria.

Turpiter concupiscere mulierem dum quis recitat officium, non esse mortalem irreverentiam, unde nec necessario speciatim confessio adhibenda, judicat, contra Silvium, Diana p. 6. tr. 7. res. 36. quem lege, nam inde ex modo à me dictis poterit statuere quid si illam concupiscas dum Sacram facis? Quid dum consecras & consummas sacrificium. Quid dum fers sacram hostiam ad infimos? Quid dum ministras alteri eandem Eucharistiam, quid, dum quilibet actu communicat, vel immediate post, hoc est dum sacras species in se habet, & familiariter in his casibus in quibus advertebas gravem & quidem peculiarem irreverentiam Summi Dei, erit mortale sacrilegium in propria specie, seu non item.

Potes quid intelligitur, ad hunc effectum, notari loci facti? Respondeo, quamvis ad effectum refutatus sit facti nomen intelligatur, includaturque ex Sanchez libro 9. de Matrim. d. 15. numero 23. & 42. non solum Ecclesiam ipsam, Capellamque suas, sed etiam Sacramentum, Monasterium, &c. at ad effectum constituti sacrilegium tum in homicidio, tum in furto, tum hic, intelligitur ex Sanchez ibidem à dicto numero, vigesimo tertio, sola Ecclesia, & solum Coemeterium hoc est Ecclesia cum suis capellis consecrata, aut scilicet ab Episcopo benedicta, sacris officiis, aut sepulture fidelium deputata.

Denique, adverte duo. Primo ex Delugo disp. 16. de pen. sect. 12. n. 523. non addere novam sacrilegij speciem circumstantiam temporis sacri; sive igitur die festivo, sive die Veneris Sancti commissum fuerit peccatum, non est necesse eiusmodi temporis in Confessione meminisse. Nisi forte ex alio capite Deo eiusque cultui irreverentia aliqua notabilis irrogaretur: sic ibid. num. 524. ut si quis v. g. ludos publicos, vel comedias, & ludicra spectacula exhibere in die Veneris Sancti v. g. vellet, id esse contra Dei reverentiam, nemo dubitare debet.

Secundo ex Filliuc. tom. secundo, tract. trigésimo, cap. primo, num. 129. apud Dianam parte 1. tract. septimum, resolutione decima octava, nec ex se superadditur similis sacrilegij malitia, ex eo quod quis peccet gestando sacras Reliquias. Ratio est quia non videtur tam-gravis irreverentia.

Quid si Sacerdos v. g. portans sacram Eucharistiam, vel Primum copulam carnalem habet, vel Secundo infamaret, seu furaretur, seu quid simile peccatum patrat? Respondeo in primo casu magnam irreverentiam agnosco, unde & grave speciale sacrilegium, contra Religionem commissum, atque adeo Sacerdoti subiciendum. In secundo tam gravem irreverentiam non video. Nec novum est non omnia peccata aequalem turpitudinem continere: nam propter eandem rationem, eam, qui valde impudica ante Altare exercetur, modò numero undecimo, à sacrilegio non liberamus: liberamus tamen cum Azor tomo tertio, capite vigesimo septimo, questione decima quinta, alia peccata non ita turpia committentem.

§. VI.

De adulterio.

Curum est coniugatum turpiter peccantem cum soluta, vel contra debere explicare se esse conjugatum: quia tunc adest nova species, nempe Adulterium. Sed quaestio est, An quando coniugatus cum conjugata (& idem quaeritur quando professus cum professâ) peccat explicandus sit status utriusque, an satis

est dicere commissi adulterium, sacrilegium, &c.

45. Dico non esse satis, sed adulterium, vel sacrilegium ex parte utriusque esse perpetratum forte necessarium explicandum. Ratio est ex Delugo disp. 16. de pen. sect. 5. num. 258. quia tunc duo sunt commissa peccata, alterum quo quis peccat in sua persona, alterum quo cooperatur cum alia, ut illa in propria persona peccet.

45. Sodomia cum conjugate etiam sua, est adulterium: & denique bestialitas, Sodomia, & similia delicta uxori, etiam cum solutis, sunt adulteria, ut item mollietates, atque adeo explicanda: idem dic, de osculis & tactibus impudicis, &c. Ratio ex Sanchez l. 9. Matrim. d. 18. num. 4. Azor. tom. 3. lib. 3. cap. 23. quia in his semper injuria fit coniugi.

De delectatione morosa coniugati, vide supra, cap. 7.

§. 1. num. 4. fine.

46. Superest hic, tanquam in suo loco, quaerere an qui sponsam habet de futuro, id explicare debeat, si contra Castitatem peccet? Respondeo probabilissimum esse non debere. Sic Basilii Pontius de matr. l. 11. n. 8. alique. Ratio est quia per sponsalia nondum traditur jus in corpus, quare non peccatur contra iustitiam. Et sicut qui vovit Religionem si fornicetur, non obligatur explicare tale votum, quando fornicationem facit, quia per promissionem Religionis nondum contrahit obligationem voti Castitatis; ita ille per promissionem Matrimonij, nondum contrahit obligationem iustitiae.

§. VII.

De Incestu.

47. Non est dubium Incestum esse speciem luxuriae explicandam in Confessione, quia consanguineis, vel affinibus, contra Castitatem sive per copulam, sive etiam per oscula, tactusve impudicos peccas, &c. nam propterea ita communiter definitur: Est peccatum luxuria, quod committitur cum persona coniuncta. Sed quaestio est an incestus cum consanguineis differat ab incestu cum affinibus: & rursus; an incestus cum alterutris ex praedictis in uno gradu usque ad quartum (nam in aliis à quarto est simplex fornicatio) differat specie ab incestu in alio: v. g. peccato cum matre, cum filia, cum sorore, cum nepote, cum consobrina, sive consanguineis, sive affinibus, differunt ne inter se specie, ita ut in Confessione talis gradus sit ex necessitate declarandus? an verò si quis, cum aliqua ex dictis peccavit, etiam si fuisset mater, satis se explicet dicendo incestum commissi? Quid de peccante cum conjunctis spiritualiter, id est baptismo, vel Confirmatione, & de coniunctis legaliter id est ex Adoptione?

Tribus dictis hæc, quæ satis confusa propter opinionum varietatem apud auctores sunt, breviter distinctæque, ex meo instituto, expedientur.

48. Dico probabile esse nec consanguinitatem ab affinitate, ex S. Thom. 2. 2. q. 15. art. 9. Cæter. ibid. nec unum gradum ex his differre specie ab aliis. Sic Filliuc. tom. 2. tract. 30. c. 5. n. 97. dicens esse opinionem S. Thomæ Cæter. Soti, & fere Thomistarum: Gripius in tr. de casibus reservat. c. 8. n. 5. Megala in 1. p. lib. 5. c. 12. num. 9. uterque apud Dianam p. 1. tract. 7. res. 31. Vnde licet sine dubio gravius sit contra unum gradum delinquere, v. g. contra primum cum matre, quam contra alium, v. g. cum consobrina; tamen quia non mutatur species, uto non esse ea speciatim ex necessitate patefacienda. Ratio est, quia in omnibus his una specie deformitas est (licet modo levior, modo gravior) nempe contra reverentiam debitam conjunctis. Quod autem id oriatur interdum ex ipsa natura, ut in primo consanguinitatis gradu, & per alios etiam in secundo, interdum verò ex præcepto

cepto Ecclesiae, ut in ceteris, & maxime in gradibus affinitatis; nihil specie diversum ex hoc necessarium inferitur: nam præceptum superioris, cum aliquid præcipit, ponit materiam præceptam in ea specie virtutis, ratione cuius illud præcipitur: nunc autem Ecclesia abstinere ab illis congressibus præcipit, propter eandem reverentiam coniunctis debitam. Quod deinde gradus ipsi non mutant speciem inde probatur, quia hi nihil aliud inferunt, nisi maiorem vel minorem coniunctionem: magis autem & minus non variant speciem, etiam in hac re nostra morali: nisi aliunde probetur esse contra particulare virtutem, vel particulariter contra diversum rectæ rationis dictamen. Id quod hic, quamvis multi probabiliter invenire satagent: nihilominus alij probabiliter item, non inveniri posse contendunt.

Dices. Afferimus hic num. 48. ex probabilissima plurius sententia turpem coniunctionem cum consanguineis non afferre diversitatem specificam necessario in Confessione explicandam aut diversam ab alia coniunctione strictioris consanguinei; quia licet gravius sit contra unum gradum v. g. contra primum cum matre, quam contra alium V. G. cum consobrina, delinquere tamen magis, & minus speciem incestus diversam non constituit. Ergo idem asserere debuimus supra lib. hoc 2. c. 5. §. 1. & 2. in injuriis illatis contra consanguineos vel affines, atque adeo dicendum fuit, injuriam illatam Patri vel Fratri non esse diversæ speciei ab injuriis contortis contra ceteros minus propinquos, quia pariter magis, & minus in debito, quod consanguinei contrahunt, non se conviciandi, non afferunt diversitatem specificam.

Respondeo: Certè urget non improbabiler paritas. Unde probabiliter consequitur, tum in hac materia de incestu, tum in illa materia de injuria contra consanguineos, vel affines inflata, non esse necessario explicandam ejusmodi diversitatem, sed sufficere si dicatur: *Ego mihi coniunctos contumeliose offendi.*

49. Dico secundò, Incestum cum conjunctis coniunctione legali, id est coniunctione orta ex adoptione alicujus in filium (quæ est inter adoptantem & adoptatum: inter adoptatum, & filios legitimos adoptantis, qui in ejus sunt potestate: inter uxorem adoptari, & ipsum adoptatum: & denique inter uxorem adoptantis, & adoptatum.) Dico inquam hunc incestum non esse explicandum, ut distinctum ab aliis incestibus dictis in præced. & nec necessario explicandas diversitates illas dictas in proxima parentesi. Ratio prioris partis hujus dicti est ea, quam num. præced. diximus: quia nimirum Ecclesia propter idem motivum reverentiae coniunctis debita, prohibet ejusmodi congressus. Sic Delugo disp. 16. de penit. sect. 6. num. 328. Ratio posterioris est similiter eadem, quam ibidem diximus: quia diversitas gradus solum indicat magis & minus in eadem specie.

50. Dico Tertio, Incestum cum conjunctis coniunctione spirituali, id est orta ex Baptismo, & Confirmatione (quæ est inter baptizantem & baptizatum, inter patrimum vel matrimum cum ipso baptizato, inter parentes baptizati cum baptizante, & denique inter eosdem parentes baptizati, & patrimum, vel matrimum: quod idem est respectivè in Confirmatione.) Dico inquam cum Sanchez lib. 7. de Matrim. disp. 5. num. 9. incestum hunc esse explicandum ut distinctum ab utroque incestu carnali & legali, prædicto in num. 48. & 49. sed non esse necessarium explicare an ex Baptismo, an ex Confirmatione fuerit orta coniunctio: item nec esse necesse explicare an v. g. baptizans vel confirmans peccaverit cum baptizata, an cum matre ejusdem, &c. Ratio primæ partis huius dicti est, quia incestus spiritualis addit circumstantiam Sacramenti ratione cuius reducit ad genus quoddam sacrilegij. Ratio secundæ, & tertiæ partis est, quia semper in prædictis committitur peccatum cum eadem specie, deformitate, estio graviore vel leviori: quia semper est contra eandem reve-

rentiam debitam personis, ex intuitu Sacramentalis nexis.

51. Huc commodè reducere possumus duo, quæ persunt explicanda. Primum circa incestum fornicationis publicæ honestatis. Secundum circa incestum fornicationis publicæ honestatis esse illud, quod oritur ex sponsalibus de futuro, valide tamen initis; nam his ita initur, ex Sanchez lib. 7. de Matrim. d. 68. & seq. sponsum dirimens Matrimonium inter sponsum & sanguineis sponse in primo gradu, & contra: id potest valde contrahi Matrimonium à sponso vel à sponse cum dictis consanguineis. Idem etiam impedimentum oritur ex Matrimonio rato non consummato, cum addito ex Sanchez ibid. ut sit dirimens etiam quartum gradum, & etiam si Matrimonium fuerit consummatum, ex quocumque capite, præterquam ex defectu consensus.

52. Jam si quis cognosceret sororem v. g. matrem, filiamve suæ sponse de futuro; rursus, si cognosceret sororem, aliamve consanguineam suæ conjugis verba de presenti, sed nondum consummato Matrimonio; debet in Confessione explicari non solum peccatum, sed etiam ejus qualitatem, nempe incestum cum matre, cum sorore, cum consanguinea sponse, &c. Respondeo cum Delugo disp. 16. de penit. sect. 6. n. 1; certum esse tale peccatum habere materiam incestus carnalis: quia est prohibita talis copula per Ecclesiam, ponentem in ea impedimentum dirimens propter reverentiam coniunctis debitam; quare etiam explicandus. Quoniam verò supra diximus non esse probabilis opinionem, in ceteris incestis necessario explicandos gradus: ita hic ubi incestus oritur ex Matrimonio, consequenter propter eandem debitam rationem, dicendum erit.

53. Quoad secundum, id ex quo ad Sodomitium addimus an si quis Sodomiticè cognosceret coniunctum: vel consanguineum, vel affinem, vel coniunctum coniunctione legali, vel spirituali; debeat explicare coniunctionem, ita ut non satis sit dicere se Sodomitium commisisse, sed necessario addendum, se Sodomitium cum conjuncto commisisse.

Respondeo cum Filiiuc. tom. 2. tract. 30. cap. 5. non necessario sic addendum. Ratio quia est ob reverentiam naturalem propinquis debitam, ejusmodi peccatum contra malitiam Sodomie, habet & malitiam incestus. Quatenus enim per hunc incestum Sodomiticè impediatur Matrimonium; quia ut impediatur, debet seminatio in vase naturali; neque per eundem tenetur poenæ contra incestum latæ, poenæ fulminatur contra incestum propriè dictum, id est contra copulam naturalem: tamen quia fit contra prædictam reverentiam, non potest propriam incestus malitiam participare.

54. Major difficultas est, utrum explicandi gradus v. g. sic: *Commisi incestum Sodomiticum cum fratre, cum patre, cum consobrina*: An satis sit dicere: *commisi incestum Sodomiticum*: Respondeo in nostra sententia probabiliter non esse necessario explicandos. Ratio est, quod omnes sunt ejusdem speciei, & solum secundum gradum & minus in eadem specie differunt: id quod, ut diximus num. 48. notat quidem maiorem minoremve gravitatem, sed nequaquam specie distinctam.